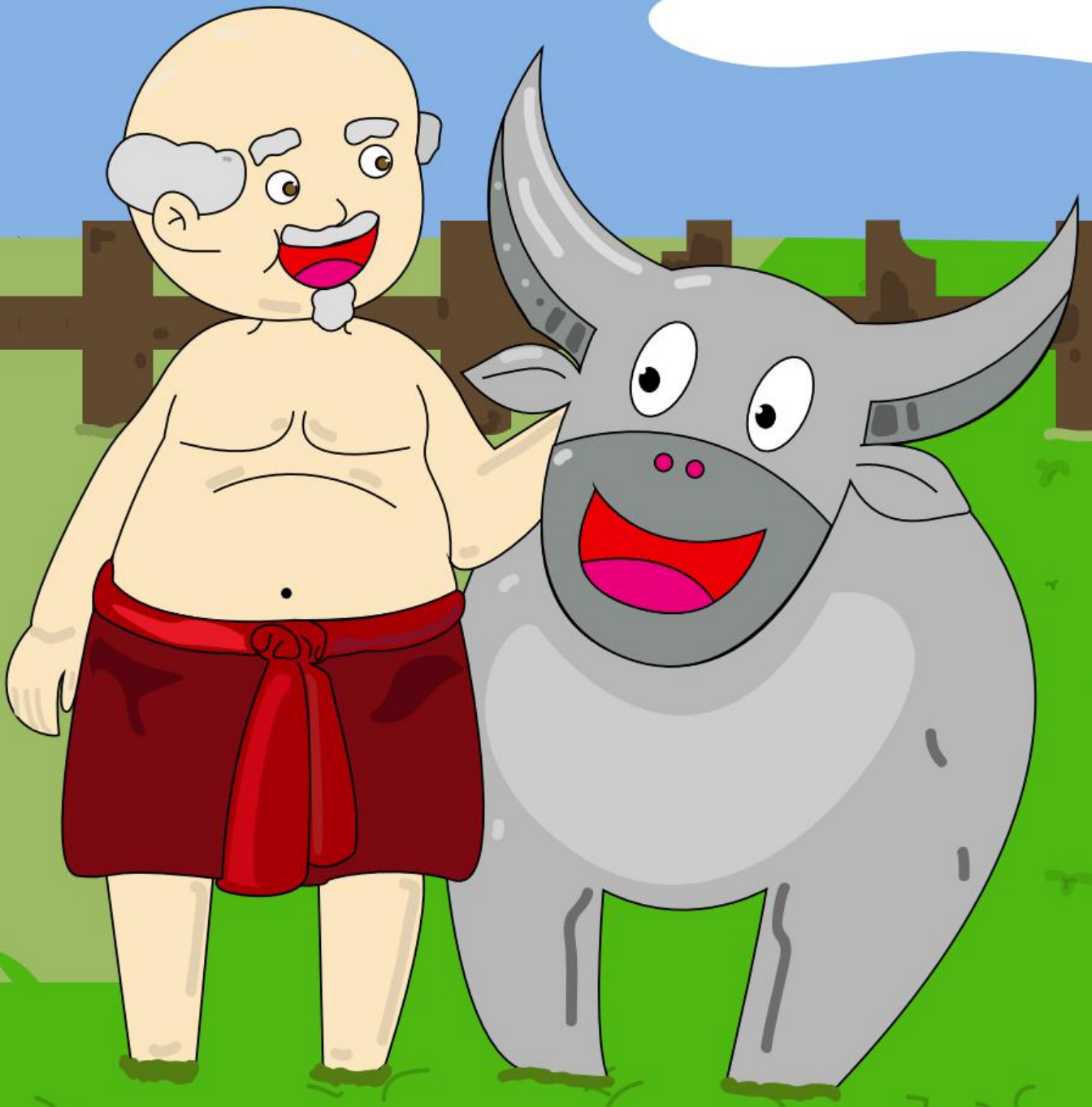

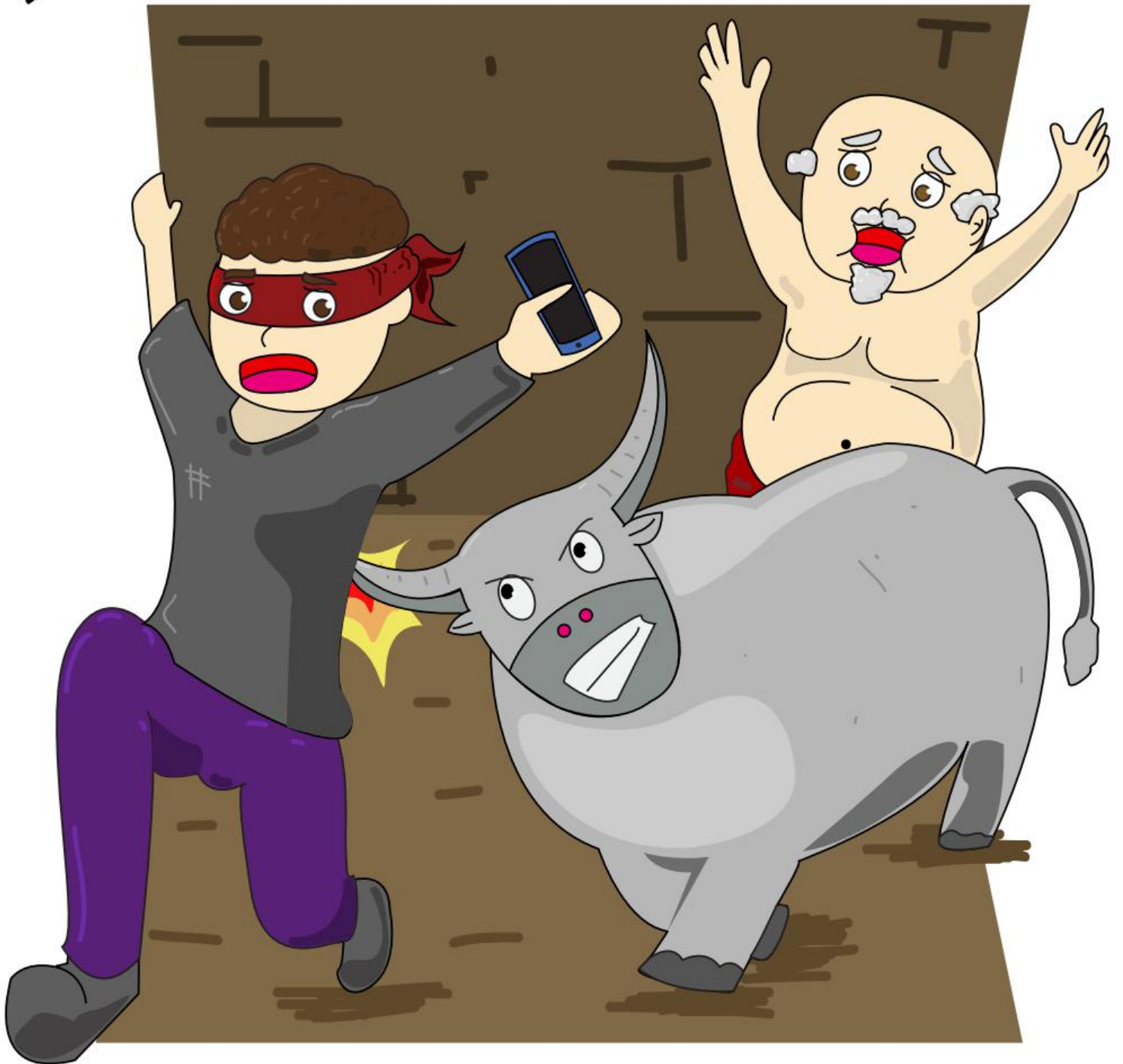
กระป๋องของตาล้อ

เนื้อเรื่อง โดย ยุวดี นุชทรัพย์
ภาพประกอบ โดย กุวิศ เหมือนเส้น

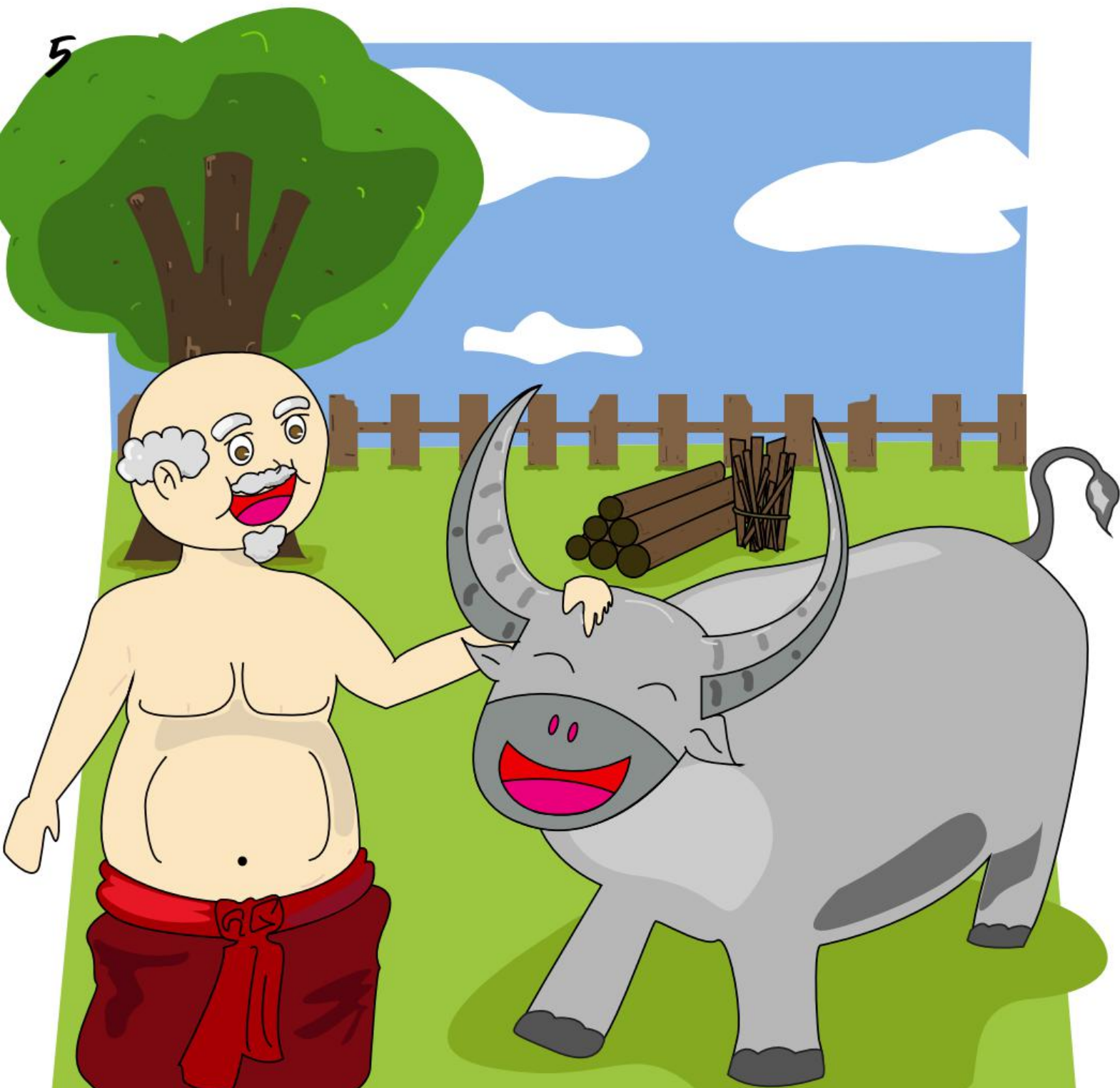
คืนหนึ่ง ที่ บ้านบางซื่อ ฟ้า ตัดต่อ
มี บั๊มมา มา รื้อ ของ ใน บ้าน ของ ตาลื้อ
แก ออก มา เจอ จึง ยื้อแย่ง มือถือ กับ บั๊มมา

กระบือ ยืน อยู่ ที่ หลังบ้าน ข้าง กองฟืน
 มัน ได้ยิน เสียง ตาล้อ
 มัน รีบ วิ่ง มา ขวิด ขโมย

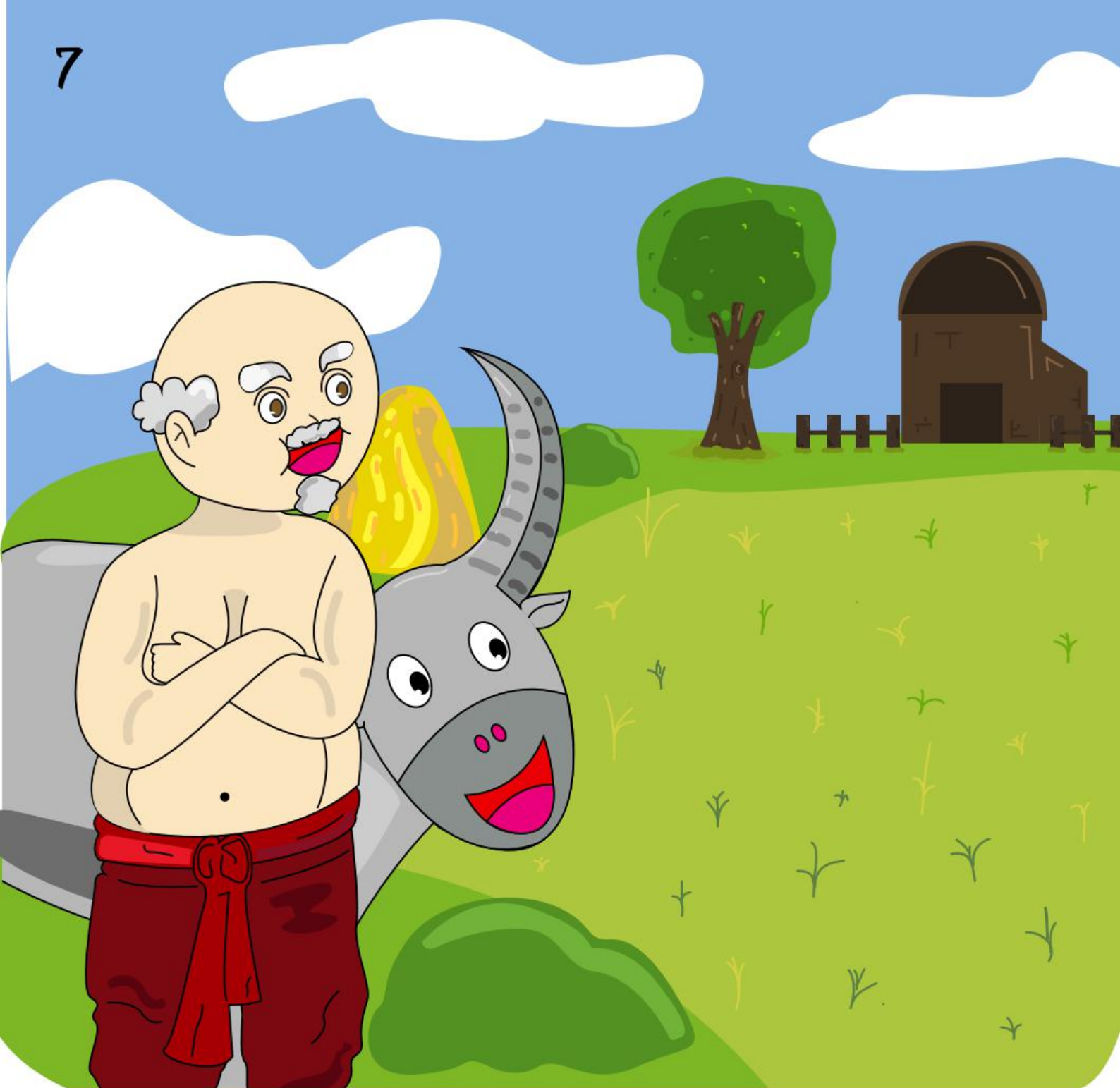
ขโมย ลั่น ล่ม ทับ กิ่งก้อ จน มือถือ หล่น
แล้ว ก็ ร้อง อ้อ... อ้อ... วังหน้ไป

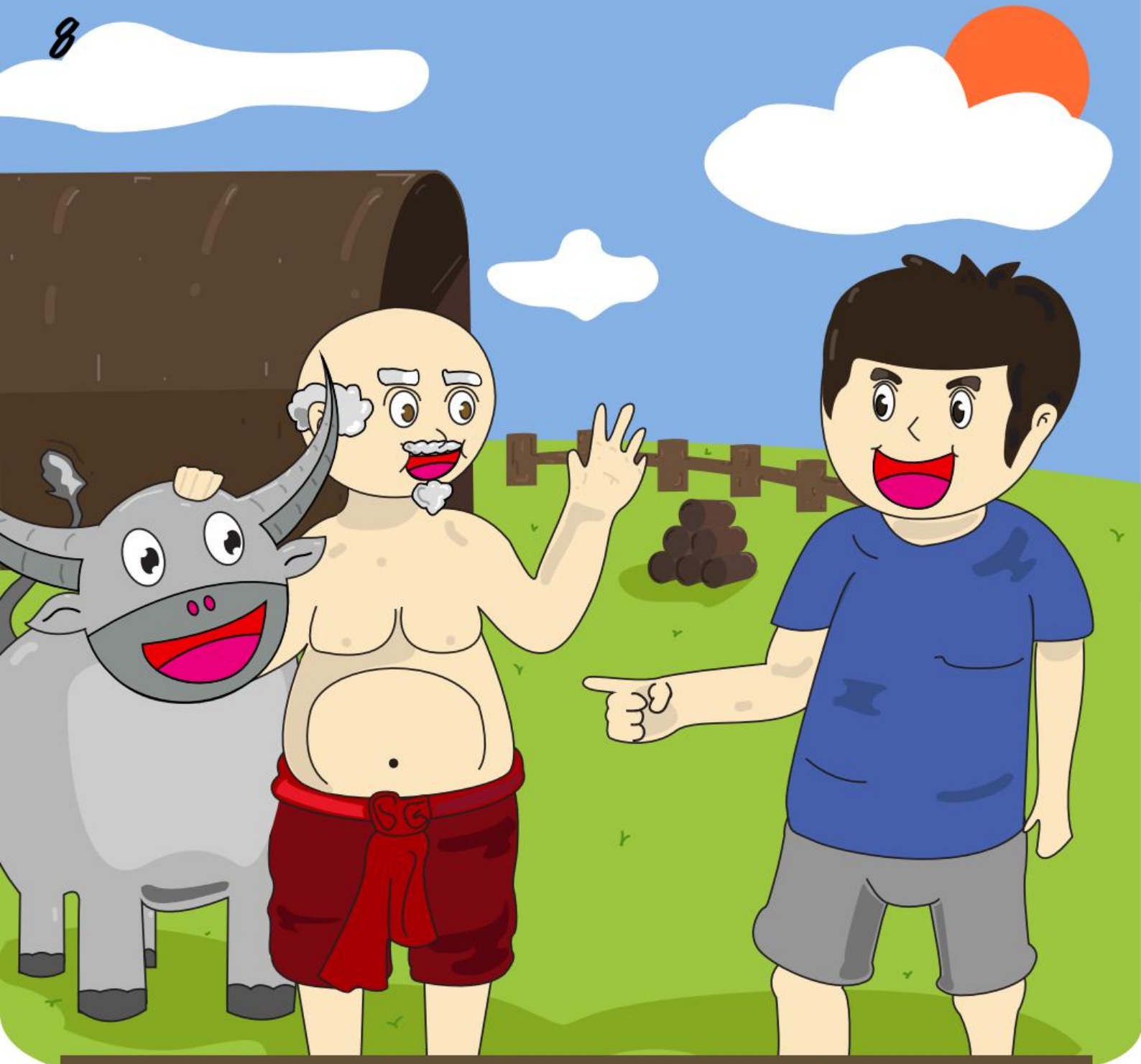
ตาลื้อ ใช้ มือ ลูบ หัว กระบือ เบา เบา
 กระบือ ก็ ใช้ หัว ชน สะต้อ ของ ตาลื้อ เบา เบา
 แล้ว ตาลื้อ ก็ จูบ กระบือ
 ไป ไว้ หลังบ้าน ข้าง กองฟืน

เช้าวันรุ่งขึ้น ตาลือ ตันหอน ตั้มน้ำ
 แล้ว แก ก็ จูง กระบือ ไป กิน หญ้า ไป ไถนา
 มั่น ไถนา ไป มา ด้วย ความซื่อ และ ไม่ ตี้อ

ฝั๒หน๑ ของ ต๑ล๑อ มี ต๑น๒ข๑ง ม๑กม๑ย
 ต๑ล๑อ ย๑น ม๑ง ฝั๒หน๑ ต๑งย ค๑ว๑ม๒ข๑น๑ง
 มี ค๑น ม๑ ๒อ๑ ข๑ง
 จ๑ก ฝั๒หน๑ ของ ต๑ล๑อ ม๑กม๑ย
 ต๑ล๑อ ก๑บ ก๑ระ๒บ๑อ๑ง

จนกระทั่ง วันหนึ่ง กระบือ แก่ ไถนา ไม่นาน
 มี คน มา ขอ ซื้อ กระบือ
 ตาลื้อ บอก ว่า “ฉันไม่ขาย”
 แก ลูบ หัว กระบือ เบา เบา
 แล้ว บอก ว่า “มัน ไม่ใช่ กระบือ แต่ มัน คือ เพื่อน”

ตั้งแต่นั้นมา...

ตาลื้อ ก็ สอน ให้ คน ใน หมู่บ้าน บางชื่อ
ใช้ กระบือ ไถนา เพราะ มัน ชื้อ และ ไม้ตื้อ
มัน ไม่ ต้อง ใช้ น้ำมัน
และ ยัง ช่วย ลด ภาวะโลกร้อน ได้

